

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 5Csp/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119224943
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stella Al Khufash
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2020:6119224943.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou Mgr. Stellou Al Khufash v spore žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, so sídlom Náměstí T. G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, Česká republika, IČ: 043 55 211, zastúpený advokátkou JUDr. Katarínou Hegedúšovou, so sídlom Majerníkova 3479/3A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190 proti žalovanej: P. I., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt XXX XX Y. o zaplatenie 50,00 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 50,00 €, úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 50,00 € od 11.03.2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 08.02.2019, ktorú na základe výzvy Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 14.02.2019 následne opravil, domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 50,00 €, úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 50,00 € od 11.03.2016 do zaplatenia a náhradu trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že žalovaná suma predstavuje dlh žalovanej z titulu zmluvy o úvere.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní žalobe v celom rozsahu vyhovel, a to platobným rozkazom č.k. 1Up/122/2019 zo dňa 21.02.2019, ktorý sa však žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk.

3. Žalobca podal návrh na pokračovanie v konaní, čím sa hore uvedený platobný rozkaz ex lege podľa § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní zrušil a Okresný súd Banská Bystrica dňa 31.05.2019 postúpil vec tunajšiemu súdu na ďalšie konanie.

4. Okresný súd Senica žalobe v celom rozsahu vyhovel, a to platobným rozkazom č.k. 5Csp/44/2019-48 zo dňa 20.09.2019, ktorý sa však žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk, pretože nebol zistený jej skutočný pobyt, a preto súd tento platobný rozkaz uznesením č.k. 5Csp/44/2019-62 zo dňa 23.01.2020 zrušil.

5. Vzhľadom na skutočnosť, že súdu sa nepodarilo zistiť skutočný pobyt žalovanej, súd v zmysle ustanovenia § 116 ods. 2 CSP žalobu spolu s jej prílohami, výzvu na vyjadrenie k žalobe (uznesenie č.k. 5Csp/44/2019-63 zo dňa 23.01.2020) a všeobecné poučenie o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach doručil žalovanej oznámením o doručovaní písomností vyveseným na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke tunajšieho súdu dňa 14.02.2020.

6. Žalovaná sa k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadrila.

7. Súd v súlade s ustanovením § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, na základe listinných dôkazov predložených žalobcom, a v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 CSP dňa 10.03.2020 verejne vyhlásil rozsudok.

8. Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o pôžičke č. 480470 zo dňa 03.02.2016, Spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou zo dňa 03.02.2016, Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 03.02.2016, Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, upomienkou zo dňa 07.03.2016, upomienkou zo dňa 08.03.2016, poslednou predžalobnou upomienkou zo dňa 06.06.2016, poslednou predžalobnou upomienkou zo dňa 09.06.2016, výzvou na okamžité uhradenie dlžoby zo dňa 28.01.2019, výpisom z obchodného registra žalobcu, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

9. V dôsledku cezhraničnej fúzie, zlúčením obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOST, a.s., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČ: 043 55 211, ktorá v rámci cezhraničnej fúzie zmenila svoju právnu formu na európsku akciovú spoločnosť MINIHOTOVOST, SE (nástupnícka spoločnosť) a zmenila sídlo na T. G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav a obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOST, a.s., (zanikajúca spoločnosť) so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 852 453 v postavení pri cezhraničnej fúzii, prišlo k zlúčeniu nástupníckej spoločnosti a zanikajúcej spoločnosti, pričom zanikajúca spoločnosť zanikla bez likvidácie a jej imanie prešlo na nástupníckú spoločnosť.

10. Žalovaná sa prostredníctvom webovej stránky www.minipozicka.sk registrovala a požiadala žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 50,00 €. Pri registrácii uviedla svoje údaje: Petra Fajnorová, nar. 28.08.1994, bytom Dojč 278, 906 02 Dojč. Pri registrácii a odoslaním žiadosti o poskytnutie úveru žalovaná zároveň potvrdila, že súhlasí so zmluvou o pôžičke, ako aj všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a zároveň potvrdila, že údaje, ktoré žalobcovi ako veriteľovi poskytla sú pravdivé a úplné. Na základe Zmluvy o pôžičke (Smlouva o zápůjčce) č. 480470 zo dňa 03.02.2016 žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanej, ako dlžníkovi, úver v sume 50,00 €, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom v sume 14,00 €, tzn. zaplatiť žalobcovi celkovú čiastku v sume 64,00 € do 02.03.2016. V zmysle Zmluvy o pôžičke č. 480470 sú celkové náklady spojené s úverom tvorené výlučne odplatom, čo predstavuje sumu 14,00 €. Vzhľadom na to, že žalovaná nespĺnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzavretej Zmluvy o pôžičke, stal sa jej dlh splatným, a to dňom 03.03.2016. V zmysle čl. 18 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru veriteľ je oprávnený upozorniť spotrebiteľa na omeškanie so splátkou úveru, a to buď e-mailom alebo sms správou alebo písomne. Veriteľ je oprávnený požadovať od spotrebiteľa vo forme zmluvnej pokuty paušálnu náhradu nákladov spojenú s upomienkou vo výške 3,00 € za každú upomienku. Žalobca vyzýval žalovanú na úhradu jej záväzku prostredníctvom upomienok zasielaných formou e-mailov. Žalovaná na upomienky žalobcu nereagovala a telefonicky sa žalobcovi nepodarilo so žalovanou skontaktovať. Žalobca zaslal žalovanej v súlade s ustanovením čl. 4 Zmluvy o pôžičke 4 upomienky e-mailom, a to dňa 07.03.2016, 08.03.2016, 06.06.2016, 09.06.2016, čím v súlade s dohodnutými Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 12,00 € za zaslané upomienky. Žalobca vyzval žalovanú dňa 28.01.2019 na okamžité uhradenie dlhu, avšak žalovaná ku dňu vyhotovenia žaloby neuhradila žalobcovi žiadnu platbu. Odplatu za poskytnutie úveru v sume 14,00 € a ani poplatky za zaslané upomienky v sume 12,00 € si žalobca touto žalobou neuplatnil, čo je v prospech žalovanej.

11. Podľa čl. 2 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

12. Podľa čl. 2 odsek 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“), toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach pri cezhraničných sporoch bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu, v ktorých hodnota pohľadávky v čase doručenia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky príslušnému súdu alebo tribunálu nepresahuje 2 000 EUR bez akýchkoľvek

úrokov, výdavkov a nákladov. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné ani správne veci ani na zodpovednosť štátu za konanie alebo nečinnosť pri výkone štátnej moci („acta jure imperii“).

13. Podľa čl. 3 odsek 1 Nariadenia, na účely tohto nariadenia je cezhraničným sporom taký spor, v ktorom má aspoň jedna zo strán bydlisko alebo obvyklý pobyt v členskom štáte inom ako v členskom štáte súdu alebo tribunálu konajúceho vo veci.

14. Podľa čl. 19 Nariadenia, pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

15. Zmluva o úvere vo forme pôžičky, z ktorej žalobca svoj nárok vyvodzuje, je zmluva o úvere upravená v § 497 a nasledujúcich zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka. Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Zároveň, keďže žalovaná uzavrela predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ, na daný právny vzťah sa vzťahujú aj ustanovenia § 52 a nasledujúce zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a zákon č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

16. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 266/2005 Z.z.“), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

17. Podľa § 2 písm. c) zákona č. 266/2005 Z.z., dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku.

18. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 266/2005 Z.z., spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

19. Podľa § 8 zákona č. 266/2005 Z.z., práva spotrebiteľa ustanovené týmto zákonom nemožno vopred zmluvne vylúčiť ani obmedziť, a to bez ohľadu na právny poriadok, ktorým sa zmluvný vzťah riadi. Zmluva na diaľku nesmie obsahovať ustanovenia, ktorými by sa spotrebiteľ vopred vzdával akýchkoľvek práv, a ustanovenia, že dokazovanie týkajúce sa splnenia všetkých povinností dodávateľa alebo časti povinností dodávateľa, ktoré preňho vyplývajú z tohto zákona, spočíva na spotrebiteľovi.

20. Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

21. Podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou.

22. Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

23. Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

27. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

28. Podľa § 517 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

29. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

31. Súd vyhodnotením vykonaného dokazovania s poukazom na zhora citované ustanovenia dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. V konaní bolo preukázané, že žalobca (v tom čase pod obchodným menom MINIHOTOVOST, a.s. a so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČ: 043 55 211) ako veriteľ uzavrel so žalovanou ako dlžníčkou dňa 03.02.2016, na diaľku elektronickými prostriedkami, a to prostredníctvom internetovej komunikácie Zmluvu o pôžičke (Smlouva o zápůjčce) č. 480470 (ďalej len „Zmluva“). K uzavretiu Zmluvy došlo v súlade s ustanovením § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka tým, že žalovaná sa prostredníctvom webovskej stránky www.minipozicka.sk zaregistrovala a prijala od žalobcu elektronickou poštou návrh Zmluvy. Žalobca si svoju povinnosť v zmysle Zmluvy splnil tým, že žalovanej poskytol krátkodobý a bezúročný úver vo forme pôžičky v sume 50,00 €. Povinnosťou žalovanej v zmysle Zmluvy bolo poskytnutý úver v sume 50,00 € spolu s dohodnutou odplátou za poskytnutie úveru v sume 14,00 € vrátiť žalobcovi jednorazovo v dohodnutej lehote do dňa 02.03.2016, avšak žalovaná si svoju povinnosť nesplnila, pretože poskytnutý úver žalobcovi ani len čiastočne nesplatila. Žalobca sa touto žalobou domáhal len zaplata istiny úveru v sume 50,00 €, ktorý žalovanej poskytol, pričom dohodnutú odplatu za poskytnutie úveru v sume 14,00 € a ani poplatky za zaslané upomienky v sume 12,00 € si žalobca touto žalobou neuplatnil, čo je v prospech žalovanej. Súd na právny vzťah strán sporu aplikoval všetky ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, pretože Zmluva, na základe ktorej si žalobca svoj nárok uplatňuje, má charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, keďže žalobca pri uzatváraní a plnení predmetnej Zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom žalovaná, ako fyzická osoba, mala v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení predmetnej Zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej

činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a nemohla ovplyvniť podstatný obsah tejto Zmluvy. Z povahy spotrebiteľských zmlúv vyplýva, že nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, tzn. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd dospel k záveru, že Zmluva, na základe ktorej si žalobca svoj nárok touto žalobou uplatňuje, neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. Žalovaná tvrdenia žalobcu v priebehu konania nepoprela po právnej a ani skutkovej stránke. Súd prejednávajúc vec sporovú, v ktorej bolo povinnosťou strán nielen tvrdiť určité právne skutočnosti, ale tieto v konaní aj preukázať, nemal preukázané, že by žalovaná uhradila žalobcovi dlžnú istinu úveru ako aj úroky z omeškania, a preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú istinu úveru v sume 50,00 € a nakoľko sa žalovaná dostala s plnením evidentne do omeškania, keďže v zmysle Zmluvy mala úver vrátiť do 02.03.2016, súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne z dlžnej sumy 50,00 € od 11.03.2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

32. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi, ktorý mal v spore plný úspech, náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

35. Súd rozhodne o výške náhrady trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Senica.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku.